

▲ „Zawieszoni...”, olej

„GALERIA KORDEGARDA”

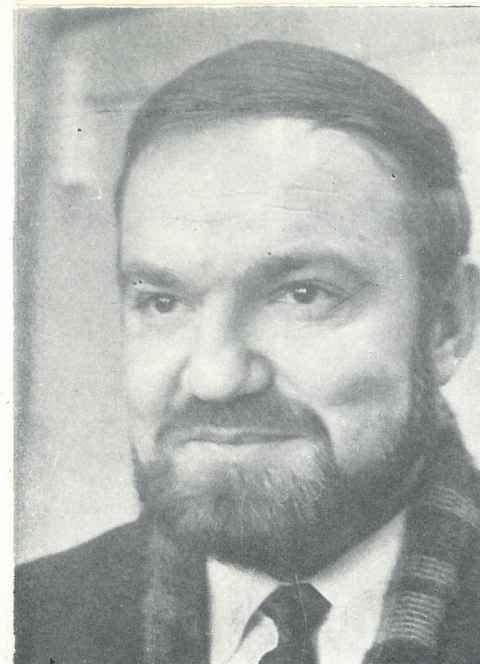
zaprasza na pokaz

MALARSTWA

ZYGFRYDA DUDZIKA

20 II — 1 III 1971

Warszawa, Krakowskie Przedmieście 15/17

ZYGFRYD DUDZIK

Katowice, ul. Drzymały 1

Galeria „Kordegarda” jest lokalem wystawowym przeznaczonym do prezentacji najciekawszych zjawisk artystycznych występujących aktualnie na terenie całego kraju.

W galerii „Kordegarda” eksponowane będą dzieła wszystkich dyscyplin sztuki współczesnej oraz prace powstałe na ich styku.

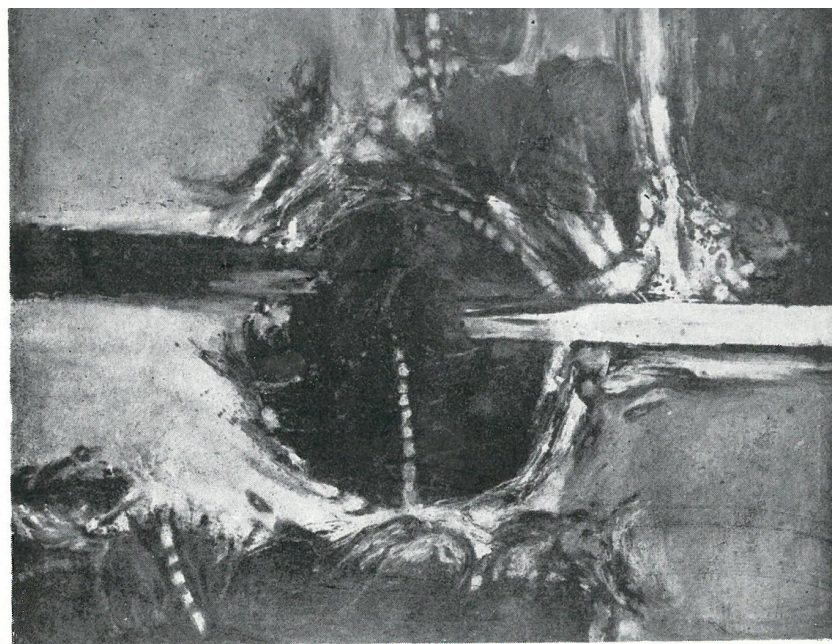
Wystawy będą miały charakter kilkudniowych pokazów wyselekcjonowanego zestawu eksponatów. Przewiduje się organizację następujących typów wystaw:

1. pokaz—wizytówka jednego autora posiadającego aktualnie godny zaanonsowania w stolicy dorobek artystyczny
2. pokaz—wizytówka jednego autora, którego wystawa indywidualna bądź udział w wystawie zbiorowej stał się artystycznie znaczącym faktem w którymś ze środowisk terenowych
3. problemowe pokazy sztuki organizowane z prac różnych autorów jednej bądź wielu dyscyplin twórczych jednego bądź różnych środowisk
4. retrospektywne wystawy indywidualne urządzone sporadycznie w uzasadnionych charakterem twórczości przypadkach.

Ur. w 1935 r. w Golejowie, pow. Rybnik. Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie — Wydział Malarstwa, dyplom 1961. Członek Grupy Twórczej „Arkat”.

Ziemia osnuta dymami. Ziemia czarna, przeorana do głębi rękami ludzkimi. Ziemia Śląska Zygfryd Dudzik jest jej synem. Zna tutejsze życie i pracę, zna związane z nią niebezpieczeństwa, wie o ludzkiej tęsknocie za zielenią i światłem. Sam także przeciwstawia się molochowi techniki, gdyż jak mówi — „technika jest zawsze przeciw naturze, atakuje ją, przeobraża. Przeciwnie — sztuka idzie razem z naturą, to sztuka powoduje odróżnienie dobra od zła, piękna od brzydoty. Technika odwrotnie od sztuki która nas czyni wrażliwymi, uczuciowymi, robi z ludzi rzeczy i zmienia ich umysły w maszyny”. Ten instynktowny pęd ku naturze, realizowany przez innych w różnej formie, Dudzik wyraża swoim malarstwem. Lecz jako artysta widzi te sprawy szerzej, a sens tego co tworzy ma głębsze znaczenie. Natura, w jego pojęciu, obejmuje bowiem nie tylko świat materialny ale również przeżycia i myśli człowieka. Z tego na wpół fantastycznego obszaru psychiki ludzkiej, z podświadomych rozmyślań o istocie istnienia i śmierci, wywodzi twórca klimat swoich obrazów. Drapieżny i metaforyczny zarazem. Pasjonuje go, przede wszystkim, przedstawianie bogatej sfery doznań, wewnętrznego rozdźwięku człowieka stojącego wobec rozlicznych problemów naszych czasów. Rozpatrując konflikty ludzkie w kategoriach dobra i zła, manifestując swą wiarę w potęgę uczuć, jest Dudzik współczesnym romantykiem. Szczerość artystycznego przeżycia i pasja twórcza nasyca jego obrazy gęstą i dramatyczną atmosferą, pełną namiętności. Wrażenie to jest jeszcze spotęgowane samą formą malarską. Kładzione żywiołowymi, szerokimi pociągnięciami pędzla, farby tworzą zespoły biologicznych kształtów — konkretnych lub wymyślonych — między którymi powstają dynamiczne spięcia. Skłębiona tkanka organiczna tych kompozycji sprawia wrażenie jakby na płaszczyźnie płótna odbywał się obłądny taniec form wirujących w zakłętym kręgu. Przy sporej dozie fantazji artysta tkwi jednak mocnymi korzeniami w realiach otaczającej go śląskiej rzeczywistości. W przedstawieniach abstrakcyjnych sprzed kilku laty wyraźnie widoczne są reminiscencje tamtejszego pejzażu. Powracając obsesyjnie do pewnych tematów, takich jak „Żywa woda”, czy „Zagrożeni” Dudzik podświadomie wyraża niepokoje wspólne ludziom, wystawionym w codziennej pracy na niebezpieczeństwa grożące im ze strony natury, tak jak przez żywą kolorystykę swych obrazów podkreśla utajone tęsknoty za słońcem. Malarstwo Zygfryda Dudzika, przy całej swej drastyczności i gwałtowności przedstawień, jest sztuką optymistyczną, gdyż twórca głęboko wierzy w przewagę miłości nad nienawiścią, w siły rodzącego się życia nad śmiercią.

Sławomir Boldok

„Bariera zielona”, olej (fot. J. Hanusik)

La peinture de Zygfryd Dudzik, à la fois dramatique et métaphorique pénètre dans les domaines de l'état d'esprit humain. La présentation de la riche sphère des impressions des désaccords humains intérieurs, face aux différents problèmes de notre temps, passionne l'artiste. En examinant les conflits humains dans les catégories du bien et du mal, en manifestant sa foi en la puissance des sentiments, Dudzik est un romantique contemporain. En dépit du caractère drastique et violent des représentations, c'est un art optimiste car l'artiste est profondément convaincu que l'amour domine la haine, que la vie naissante domine la mort.

Zygfryd Dudzik's painting, both dramatic and metaphorical penetrates the areas of human psyche. The artist shows with passion the rich sphere of his impressions, the inward clash of man who has in to face the different problems of our days. Considering the human conflicts in the categories of good and evil, and declaring his belief in the power of feelings, Dudzik is a contemporary romantic. In spite of all the severity and violence shown in his painting, it is an optimistic art, because the artist very deeply believes in the superiority of love over hatred, and of the strength of life over death.